

Kulturministeriets oprindelige litteraturkanon, *Den fælles kanon*, er fra 2004. Listen bestod af 15 forfattere – 14 mænd og Karen Blixen.

1. Folkeviser (1200–1400)

Det enkelte individ (ikke sjældent en mand) i konflikt med slægtens krav.

2. Ludvig Holberg (1684–1754)

Fis med eliten udsendt fra professorens lune kontor.

3. Adam Oehlenschläger (1779–1850)

Kunstneren er et geni. I gamle dage var alting bedre.

4. Steen Steensen Blicher (1782–1848)

Novellemester. Flair for kriminalgåder.

5. N.F.S. Grundtvig (1783–1872)

Kristelig opbyggelighed og de smukkeste metaforer.

6. Hans Christian Andersen (1805–1875)

Sproglig sensitivitet
iklædt en verdenskendt masseappel.

7. Herman Bang (1857–1912)

Udenfor fællesskabet med sætninger i opløsning.

8. Henrik Pontoppidan (1857–1943)

Præmieret stilist med styr på totalperspektivet.

9. Johannes V. Jensen (1873–1950)

Hård jysk attitude.
Røntgenblik på fortiden og fremtidens Danmark. Thit Jensens storebror.

10. Martin Andersen Nexø (1869–1954)

Social indignation med målsatte kommunistiske præferencer.

11. Tom Kristensen (1893–1974)

Ekstrovert reaktion på den moderne verden.
Traditionalist inderst inde.

12. Karen Blixen (1885–1962)

Den suveræne fortælling fanget i fortiden og fortidens sprog.

13. Martin A. Hansen (1909–1955)

Den åndelige verden i et moderne og kristent perspektiv.

14. Peter Seeberg (1925–1999)

Eksistens, humor og forestillingsevne bragt til sin yderste konsekvens.

15. Klaus Rifbjerg (1931–2015)

Ustoppelig produktion og mansplain'ende magtfaktor i litteratur og samfund.

I anledning af kvindernes kampdag 8. marts 2019 har Biblioteket Frederiksberg lavet en alternativ kanon. Listen består af 15 forfattere – 14 kvinder og Isak Dinesen.

1. Vølvens spådom (1270)

Mystisk kvindelig vøve
hviker det hele til Odin.

2. Leonora Christina (1621–1698)

Tugthusets brutalitet
udsendt fra fangens iskolde
celle.

3. Thomasine Gyllembourg (1773–1856)

Idealerne kommer ned fra
højderne og op fra fortiden.

4. Mathilde Fibiger (1830–1872)

Frigørelsesforkæmper. Flair
for ligestilling.

5. Johanne Luise Heiberg (1812–1890)

Danser ved Det Kongelige
Teater – på skrift.

6. Amalie Skram (1846–1905)

Systemets brutale magt
direkte i hovedet på
læseren.

7. Ingeborg Stuckenberg (1866–1904)

Ikke-krediteret andel
i ægtemandens
litteraturproduktion. Perfekt
melankolske rejsebrev i
eget navn.

8. Emma Gad (1852–1921)

Borgerlige normer
som instruktionsbog.
Totalindflydelse på moderne
omgangsformer.

9. Thit Jensen (1876–1957)

Viljestyrke, magt og
afseksualisering som gyldige
kvindelige karaktertræk.

10. Marie Bregendahl (1867–1940)

Psykologisk realisme med
individet og tragedien som
præferencer.

11. Tove Meyer (1913–1972)

Introvert reaktion på den
moderne verden i et
betagende abstrakt udtryk.

12. Isak Dinesen (1885–1962)

Amerikansk mesterprosaist
med dansk oprindelse. Køn
uvist.

13. Tove Ditlevsen (1917–1976)

Forfatterens biografiske
tilværelse i et realistisk
og modtagerbevidst
perspektiv.

14. Inger Christensen (1935–2009)

Eksistens og enderim bragt
til sin yderste konsekvens.

15. Suzanne Brøgger (1944–)

Genrerne må nedbrydes
sammen med skel mellem
køn, skrift og levet liv. I
øvrigt optaget af Vølvens
spådom.